

YÜRÜTÜCÜ BİLİŞE DAYALI BİREYSEL TUTUMLARIN PIYANO ÇALMA BAŞARISINA ETKİSİ

M. Kayhan KURTULDU*

Özet

Piyano eğitiminde bireylerin piyano çalmaya ve çalışmaya olan bakış açıları, başarı düzeyini etkileyen unsurlardan biridir. Bireylerin piyano çalmaya ve çalışmaya olan isteksizlikleri yada olumsuz tutumları, başarılı olma yolunda önemli bir engeldir. Bu çalışmada piyano öğrencilerinin, piyano çalgısına olan tutumlarının başarı düzeyi üzerindeki etkisi ortaya konulmuştur. Yapılan çalışmada piyano eğitimi alan ve piyanoya karşı olumlu ve olumsuz tutumlar geliştirmiş olan iki öğrencinin başarı düzeyleri, test tekrar test yolu ile belirlenmiştir. Deneme öncesinde değerlendirmeye alınacak olan örneklem grubuna kısa bir tutum ölçeği uygulanmış ve elde edilen sonuçlar piyano dersi notları ile karşılaştırılmıştır. Piyano eğitimine yönelik temel bakış açılarını içeren kısa tutum ölçeği yardımıyla zıt yönde eğilim gösteren iki öğrenci seçilmiştir. Belirlenen öğrenciler ile farklı iki zamanda test tekrar test yolu ile uygulamalar yapılmış ve sonuçlar değerlendirilmiştir. Değerlendirmeler sonucu elde edilen veriler istatistik işlemlerden geçirilmiştir. Yapılan karşılaştırmalı istatistiksel ölçümler neticesinde, piyano eğitiminde kişisel tutumların önemli rol oynadığı belirlenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Yürütücü biliş, tutum, piyano, piyano eğitimi

Giriş

Müzik eğitiminde başarılı olmanın önemli faktörlerinden biri, bireylerin kendi öğrenme aktivitelerini kontrol edebilmesidir. Eğitim süreci içerisindeki her öğrenci kendi öğrenmesinden sorumludur ve öğrenmeyi hedeflediği materyale yönelik gösterdiği tutumun da önemi büyüktür. Günümüz eğitim yaklaşımında öğrenci merkezli bir görüş yatmaktadır. Dolayısıyla öğrencilerin kendi öğrenmelerini kontrol etmeleri ve bilinçli hareket etmeleri gerekir. Fakat özellikle denetimin hemen her aşamada etkin olması gerektiği müzik eğitiminde, bireylerin öğrenmesini denetleme ve yaklaşımlarını belirleme konusunda yalnız kalmaması gerekir. Öğrencilerin kendine ait bilişi yönetme becerilerinin geliştirilmesi, ortaya koyması gereken müzikal performans konusunda bilinçlendirilmesi ve böylece olumlu tutumlar geliştirerek başarıya ulaşması için yardımcı olunmalıdır.

Bireylerin kendi öğrenmesini kontrol etmesi ve geliştirdiği tutumlar konusunda yargılara varabilmek için yürütücü biliş süreçleri ve tutumların yapısı konusunda bilgi sahibi olunması gerekir. Bu bölümde yürütücü süreçler ve yapısı hakkında bilgi vermeye, aynı zamanda tutum kavramı ile ilgili açıklamalar yapılmaya çalışılmıştır.

* Yrd. Doç. Dr.; Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi ABD Söğütü/Trabzon

Yürütücü Biliş (Yürütücü Kontrol)

Bilişsel psikologların birçoğu kimi bireylerin neden diğerlerinden daha fazla ve etkin öğrendiğini ve öğrendiklerini daha net hatırladıklarını araştırmıştır. Yapılan araştırmalar neticesinde yürütücü kontrol olarak isimlendirdikleri süreçleri ortaya koymuşlardır. Yürütücü kontrol, bireylerin öğrenme ve bilişsel süreçlerini denetleyebilme ve kontrol edebilme sistemine verilen isimdir. Bireylerin bilişsel aktivitelerini kontrol eden bu süreçler, bilgi işleme sistemi içerisindeki bilgi akışını düzenleyerek rehberlik eder.

Yürütücü biliş (metacognition), bilişle ilişkin bilgidir. Yürütücü biliş öğrenenlerin benimsedikleri belli öğrenme stratejilerini kullanma yetenekleri ve kendi düşüncelerine ilişkin düşünmeleridir. Yürütücü biliş bireyin kendi biliş yapısı ve öğrenme özelliklerinin ayırında olmasıdır (Subaşı, 2003, 280). Yürütücü kontrol sistemi, bireyin kendi öğrenmesinin iki temel yönünü kontrol etmesini sağlamaktadır. Bunlardan biri güdüsel süreçlerin (motivational processes) kontrolü, diğeri ise bilgiyi işleme ile ilgili olan tüm süreçlerin kontrolüdür. Yani bilginin alıcılardan duyuşsal kayıta, duyuşsal kayıttan kısa süreli belleğe, kısa süreli bellekten uzun süreli belleğe yada tepki üreticilere verilmesi ve bilginin uzun süreli bellekten geri getirilmesindeki tüm bilişsel süreçlere rehberlik edip bunları kontrol eder (Senemoğlu, 2005, 334). Diğeri bir deyişle biliş bireylerin zihinsel öğrenmelerini içerirken, yürütücü biliş öğrenmeyi izleme, kontrol etme ve değerlendirme süreçlerini içerir (Çakıroğlu, 2007).

Yürütücü biliş kavramı Flavell (1979) tarafından; girdileri bilinçli şekilde yapılandırma ve belleğe alma, bellekte bulunan bilgileri tarama ve içinden gerekli olanı bulup çıkarma işlemi; bellekte bulunan bilgileri izleme işlemleri ve depolanmış bu bilgilerin farkında olma olarak açıklanmıştır (Özsoy, 2008). Birey bilişsel olarak zihinsel aktiviteleriyle kendi öğrenmesini gerçekleştirebilir. Aynı zamanda öğrenmesini kontrol edebilme özelliğine de sahip olan birey, yürütücü kontrol mekanizmasıyla öğrenme sürecini izleyip denetleyebilir. Yürütücü kontrol öğrendiklerimizi gözden geçirmemizi, öğrenme sürecindeki durumumuzu denetlememizi ve nasıl öğrenmemiz gerektiği konusunda değerlendirmeler yapabilmemizi sağlar.

Yürütücü biliş yaşantıları, daha önce kazandığımız yürütücü biliş bilgileri tarafından şekillendirilebilir. Bunun tersi olarak, yürütücü biliş yaşantıları, yürütücü biliş bilginize (kişiler, görevler ve stratejiler hakkında) katkıda bulunabilir (Ektem, 2007). Biliş yönetme sürecinin etkin kullanılması, bireyin öğrenme faaliyetlerini doğrudan etkilemektedir. Dolayısıyla yürütücü bilişin etkinliği öğrenmenin etkinliğiyle doğru orantılıdır. Bu süreçlerin etkin kullanılması, bireyin kendi bilişsel becerilerinin farkında olması ve biliş yönetme sürecini nasıl kullanacağını bilmesini gerektirir.

Biliş yönetme sürecinde kullanılacak davranışları 6 basamakta toplamak mümkündür (Öztürk, Kısaç, 2003, 275).

- Sorular sormak
- Planlamak
- Uygulamak
- İzlemek ve kontrol etmek
- Yenilemek
- Kendi kendini test etmek

Tutum Kavramı ve Tanımı

Davranış bilimlerinde ölçmeye ve araştırmalara konu olan psikolojik değişkenlerden biri de tutumdur. Tutumların ölçülebilmesi tanımlanabilmesine bağlıdır. Tutum, belirli nesne, durum, kurum ya da diğer insanlara karşı öğrenilmiş, olumlu ya da olumsuz tepkide bulunma eğilimidir. Bu açıdan bakıldığında ilgilerle tutumlar birbirine benzer. Fakat ilgiler bir bireyin kendi etkinliklerine ilişkin duygu ve tercihleriyle sınırlıdır. Tutumlar ise, örneğin bir ahlaki değer yargısını onaylama ya da onaylamama gibisinden bir davranış eğilimine sahip olmaktır (Tufan, Güdek, 2008).

Sosyal psikolojinin önemli başlıklarından biri olan tutum; alanyazında, bireylerin davranışlarına yön verebilen psikolojik bir öge olarak tanımlanmaktadır. Tutumlar belirli bir yönde davranmaya hazırlık ya da eğilim olarak görülmekte ve davranışa ilişkin bilgiler taşıdığına inanılmaktadır. Ayrıca tutumun bir bireyin nasıl davranacağı üzerinde etkili olduğuna değinilmiş, ancak davranış olduğu gibi içermediği belirtilmiştir. Bu tanım ve yaklaşımlardan tutumların bireylerin davranışlarının ne yönde olabileceğine ilişkin veriler taşıdığı sonucunu çıkarmak olasıdır (Özmenteş, Özmenteş, 2009).

Sosyal psikologlar tutum konusunda ortak bir tanımda birleşmemişlerdir. Yayla (2006) tutumun muhtelif bazı tanımlarını çeşitli araştırmacılar tarafından şu şekilde aktarmaktadır. Bohner (2002)'e göre tutum, bir insanın aklında bulundurduğu ve daha sonra fark ettiği herhangi bir şeydir. Arkonaç (2005)'a göre, genelde birçok akademisyenin kabul ettiği bir tasvir ile tutum, bir insana atfedilen, onun psikolojik bir nesne ile ilgili düşünceler, duygu ve davranışlarını bir düzen içinde oluşturan bir eğilimdir. Eren'e (2001) göre tutum, bireyin iç dünyasının bir yönü ile ilgili olarak, belirli değer yargılarına ve inançlarına bağlı olarak ortaya çıkan coşku ve tanıma süreçleridir. Petty v.d. (1994)'e göre tutum hafızada saklanan ve durumlar karşısında tekrar ortaya çıkan düşünce bütünü, psikolojik bir durumdur. Erdoğan (1997:363)'a göre kişinin olaylar karşısındaki tutumu, o olay hakkındaki bilgisi ve davranışlarının evrimi sonucu elde ettiği etkilene katsayısı ile kişinin o olay hakkındaki bilgisinin toplamıdır (Akt; Yayla, 2006).

Tutumlar, insan davranışlarının en önemli tayin edicilerinden biridir (Kan, Akbaş, 2005). İnsanların davranışları tutumlardan açık şekilde etkilenir. Tutumlar birçok yolla öğrenilirler. Tutumlar bir tek olay sonucunda oluştuğu gibi bir çok yaşantı sonucunda da oluşabilir. Bütün bunların yanında tutumlar sıklıkla başka insanların davranışlarını taklit ederek öğrenilir (Arslan, 2008). Özetle tutum, istenen ya da istenmeyen bir şekilde, insana, olaya ya da görüşe tepkide bulunmak için öğrenilen bir durumdur. (Tufan, Güdek, 2008).

Tüm bu tanımlar incelendiğinde, tutumların değişebilir ya da değiştirilebilir olduğu görülmektedir. Buna göre, olumsuz tutum olumlu, olumlu tutum ise olumsuz tutuma dönüşebilmektedir. Tutumların, düşünce ve davranışlara temel oluşturduğu, yönlendirdiği dikkate alındığında, bireyin başarıya yönelmesinde olumlu tutum geliştirmenin gerekliliği göze çarpmaktadır (Canakay, 2006).

Bir tutum genellikle, bireyi tutum nesnesine karşı davranışlarda bulunmaya eğilimli kılar. Bir nesneye yönelik olumlu tutumu olan birey, bu nesneye karşı olumlu davranmaya, ona yaklaşmaya, yakınlık göstermeye, onu desteklemeye, yardım etmeye yönelik olacaktır. Bir nesneye yönelik tutumu olumsuz olan birey ise, bu nes-

neye ilgisiz kalma veya ondan uzaklaşma, eleştirme, hatta ona zarar verme eğilimi gösterebilecektir (Uzun, Sağlam, 2006).

Bireylerin bir olay yada durum karşısında gösterdiği tutumlar, müzik eğitiminde de kendini göstermektedir. Tutumlar müzik eğitiminde bireylerin aldıkları eğitime yada özel olarak müzik eğitiminin herhangi yönüne yönelik olumlu yada olumsuz yönde gelişebilir. Tutumlar bu özellikleriyle genellikle müzik eğitiminde başarı yada müzikal gelişim gibi değişkenlerle ilişkilendirilmektedir. Müzik eğitiminde tutumların, sürece doğrudan etki edebildiği bilinmektedir. Dolayısıyla müzik eğitiminde başarının sağlanmasında tutumların varlığı, rolü ve geliştirilmesi gerekliliği göz ardı edilemez. Tutumlar müzik eğitiminin tüm boyutlarında başarı yada başarısızlığı sağlayan unsurlar içerisinde değerlendirilmelidir.

Öğrencinin başarılı ya da başarısız olmasının nedenleri, kuşkusuz çok yönlü ve çok değişkenli olarak düşünülmesi gereken, önemli bir sorundur. Bu durum, öğrencinin kendisinin dışındaki nesnel koşullardan gelebileceği gibi, kendi yapısında var olabilecek psikolojik nedenlerden de kaynaklanabilir. Öznel ve nesnel koşulların birbirleriyle olan karşılıklı etkileşimi, başarı ve başarısızlığın temel belirleyicisi olmaktadır (Kılıç, 2006). Bir derse karşı olumlu tutum geliştirme; derse katılma isteği, karşılık vermektan tatmin olma, bir değeri olduğunu kabullenme ve bir değer olarak kabulüne taraftar olma şeklindeki davranışları içerir (Kan, Akbaş, 2005). Öğrencilerin gösterdiği başarısızlıkların temelinde yatan nedenleri doğru belirlemek, onların ortadan kaldırılması yada olumlu yönde geliştirilmesi için atılması gereken önemli bir adımdır. Diğer bazı nedenler gibi olumsuz tutum ve davranış içerisinde olan öğrencilerin, bu tutumları geliştirilebilir ve böylece başarının artması sağlanabilir.

Hargreaves ve diğerleri (2007) tarafından yürütülen çalışmada 29 müzisyen ve eğitimcinin öncesinde bir ölçek yardımıyla, sonrasında ise deneysel bir deneme aşamasından sonra tutumlarındaki değişime izlenmiştir. Çalışmada katılımcıların genel duruşlarında bir değişme olmadığı gözlenirken, müzik eğitimine yönelik bazı tutumlarında olumlu yönde gelişmeler görülmüştür (Hargreaves, vd., 2007). İlgili çalışmadan elde edilen sonuç müzik eğitiminde ve özellikle müzik eğitiminin önemli bir boyutu olan çalgı eğitiminde, tutumların geliştirilmesine olanak olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin olumsuz tutum içerisinde olmaları, şüphesiz çalgı çalmaya olan ilgileri, motivasyonları ve becerilerini olumsuz etkileyecektir. Dolayısıyla öğrencilerin geliştirdikleri olumsuz tutumların giderilmesi mümkün olan durumlarda ortadan kaldırılması yada geliştirilmesi esastır.

Piyano eğitiminde öğrencilerin piyanoya karşı geliştirdikleri olumsuz tutumlar, çeşitli sebepler altında incelenebilir. Bu sebepler içerisinde piyanonun zor bir çalgı olması, uzun, bilinçli ve planlı bir çalışma gerektirmesi, temel çalgı olarak her eğitim sisteminde vazgeçilmez bir çalgı olması ve öğrencinin kendi kişisel yaklaşımları gereği piyano çalgısını benimseyememesi gibi nedenler sayılabilir. Fakat neden her ne olursa olsun müzik eğitiminde temel çalgı olan ve öğrencilerin gerek akademik hayatında, gerekse mezuniyet sonrası yaşantılarında sıkça başvuracağı piyano çalgısının, öneminin kavratılarak olası başarısızlıkların önüne mümkün olduğu ölçüde geçilmesi gerekir.

Öğrencilerin piyano çalgısına yönelik gösterdiği olumsuz tutumlar, çalıştıkları ortam, çaldıkları eserler yada içerisinde buldukları günlük yaşamsal etkenler

nedeniyle kendini gösterebilir. Diğer bazı nedenlere göre daha geçici olan bu gibi durumlar, öğrencilerde kısa süreli yada belli dönemlik motivasyon kayıplarına veya olumsuz yaklaşımlara sebep olabilir. Öğrencilerin bu ve benzeri durumlar karşısında doğru yönlendirilmesi, piyano çalgısının zorluğu karşısında peşin bir yenilgiye kapılmamaları açısından önemlidir. Piyanoya yönelik olumlu tutumların geliştirilmesi ve sürdürülmesi için, öğrencilerin piyano çalgısının önemi ve gerekliliği ile birlikte nasıl verimli çalışabilecekleri konusunda bilgilendirilmeleri gerekir. Öğrencilerin piyano dersinde öğrendikleri teknik ve müzikal bilgileri, nasıl kendilerine yönelik kazanca dönüştürebilecekleri konusunda bilinç sahibi olmaları, onların piyano çalgısına yönelik bakışlarını ve tutumlarını da etkileyecektir.

Yöntem

Evren Örneklem

Çalışmanın evrenini Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümleri Müzik Eğitimi Anabilim Dalı 2. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemi tutum ölçeği uygulamasında 2008 – 2009 Eğitim Öğretim Yılı Güz Yarıyılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalında öğrenim gören 2. sınıf öğrencilerinden, deneysel uygulamada ise aynı sınıftan piyano eğitimine yönelik tutumları farklılaştığı tespit edilen iki öğrenciden meydana gelmektedir.

Verilerin Toplanması

Yapılan çalışmada ilk olarak piyano eğitimi, öğrenci tutumları ve yürütücü biliş konularında literatür taraması yapılmıştır. Yapılan literatür taraması neticesinde, yürütülmesi planlanan çalışmanın deneysel deseni ortaya çıkarılmıştır. Deneysel uygulama öncesinde araştırmacı tarafından, literatürdeki örneklerden faydalanılarak geliştirilen 11 soruluk kısa tutum ölçeği uygulanmıştır. Ölçek uygulaması, birlikte çalışılması planlanan 2. sınıf öğrencilerinden 30 kişilik bir gruba uygulanmıştır. Tutum ölçeği uygulamasıyla, piyano eğitimine yönelik tutumları birbirinden zıt yönde belirgin ölçüde farklılaşan iki öğrencinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Tutum ölçeği uygulama sürecinin sonunda yapılan analizler neticesinde aynı sınıfta piyano dersine yönelik tutumları birbirine tamamen ters iki öğrenci tespit edilmiştir. Öğrencileri piyano dersine yönelik görüşlerinin sorgulandığı tutum ölçeğinde, likert tipinde beşli cevap ölçeği kullanılmıştır. Geliştirilen tutum ölçeğindeki sorular, öğrencilerin piyano çalgısına, piyano çalmaya, piyano çalışmaya, piyano eserleri dinlemeye ve piyanoda kendini rahat hissetmeye yönelik görüşlerini tespit etmek amacıyla hazırlanmıştır. Geliştirilen ölçek, deneysel çalışma için belirlenen 2. sınıf öğrencileri içerisinde olumlu ve olumsuz tutum geliştiren öğrencilerin durumunu tespit etmek ve deneysel çalışmaya veri toplamak amacıyla hazırlandığı için soru ve denek kapsamı açısından geniş tutulmamıştır. Tutum ölçeğinden elde edilen sonuçlar farklı bir tablo ile incelenerek, katılan öğrencilerin uygulamanın yapıldığı güz yarıyılı piyano dersi ortalamaları da değerlendirmeye alınmıştır. Ölçeğin uygulandığı 2. sınıfların genel eğilimi ve 2008 – 2009 güz yarıyılında piyano dersi genel başarı not ortalamaları karşılaştırılarak yargılara varılmıştır.

Tutum ölçeğinin uygulanma sürecinin tamamlanması ve değerlendirmenin yapılarak denemeye alınacak öğrencilerin belirlenmesini takiben, deneysel çalışma süreci başlatılmıştır. Deneysel çalışmada her ikisi de piyano çalgısına yönelik zıt

yönde olumlu ve olumsuz tutum sergilediği anlaşılan iki öğrenci kullanılmıştır. Yapılan deneysel çalışma için iki farklı piyano parçası belirlenmiş her ikisi de iki kez olmak üzere dört uygulama sürecinden geçirilmiştir. Piyano çalgısına ve piyano eğitime yönelik gösterilen olumlu ve olumsuz tutumların, değişken olabileceği, ortama bağlı gelişebileceği yada tesadüf olup olmadıkları gerekeceği ile her iki öğrenci ile farklı günlerde iki farklı eser üzerinde test-tekrar test tekniği ile ölçümler yapılmıştır. Bu yolla öğrencilerin tutumlarının piyano performansına yansımalarının, tekrarlı ölçümlerle tesadüf olmaktan çıkması sağlanmıştır. Tutuma yönelik başarının ölçülmesinde tek çalışma ve tek eser yeterli bulunmamış, belli bir zaman sonra farklı bir ortamda farklı bir parça ile yeni bir deneme daha yapılmıştır.

Yukarıdaki düşünce ışığında yürütülen çalışmada, ilk olarak Bağirov, N. ve Dinçer, D. "Piyano Albümü'nden" O. Beringer'e ait "Güzel Ay" isimli parça, daha sonra ise Burgmüller F. "Twenty-Five Easy and Progressive Studies for The Piano" kitabından L'Arabesque isimli parça kullanılmıştır. Deneme sürecinde her iki öğrenci ile ayrı zamanlarda çalışılmış, çalışma esnasında diğer öğrenci ile aynı yer yada salonda bulunulmamış ve sergilenen tüm performanslar kamera ile kayıt altına alınmıştır. Uygulamalar öncesinde seçilen parçalar için birer ölçek geliştirilmiş ve performanslar bu ölçek yardımıyla puanlanmıştır.

Deneysel çalışma süreci birinci ve ikinci parça için ilk çalma (deşifre) ve son çalma olarak iki ayrı oturumda gerçekleşmiştir. İlk parça olarak seçilen "Güzel Ay" şarkısı, yarım saatlik bir çalışma sürecinin başlangıcındakideşifre ilk çalma ve sonundaki son çalma performansları ile birinci oturumda değerlendirilmiştir. İlk parça ile ilgili çalışmanın bitirilmesini takiben bir sonraki hafta, "L'Arabesque" isimli parça öğrencilere çaldırılmıştır. Bu eserde de öğrencilerdeşifre ilk çalma ve son çalma performansında değerlendirilmiş, çalışma yine yarım saat sürmüştür. İlk çalma (deşifre) değerlendirmesinde, öğrencilerin parçayı ikinci kezdeşifre ettiği çalma performansı dikkate alınmıştır. Yaklaşık iki haftaya yayılan deneme süreci içerisinde öğrencilerin performansları her parçada iki kez ölçüme tabi tutularak değerlendirilmiştir. Ölçek yardımıyla ve kamera kayıtlarından yola çıkılarak yapılan değerlendirme neticesinde, öğrencilerin performanslarından aldıkları puanlar belirlenmiştir. Deneysel çalışma sonrasında elde edilen verilerin, tutuma bağlı olup olmadığının tespitine yardımcı olması düşüncesiyle, denemeye alınan iki öğrencinin piyano dersi ve ana çalgı derslerindeki başarı durumları belirlenerek karşılaştırılmıştır.

Verilerin Analizi

Öğrencilerin gösterdiği performansların puanlanmasını takiben istatistik ölçüm süreci başlamıştır. Bu süreçte ilk olarak 2. sınıflara uygulanan tutum ölçeğinin geçerlik ve güvenilirliği hesaplanmış ve verilen cevaplara yönelik frekans ve yüzde dağılımları belirlenmiştir. Ölçeğe yönelik frekans ve yüzde dağılımları tablolaştırılarak yorumlanmıştır. Tutum ölçeğine yönelik güvenilirlik hesaplamasında Cronbach's Alpha ölçümü yapılmıştır. Bu ölçüm sonucunda Alpha katsayısı ,80 olarak tespit edilmiştir. Alpha ölçümünde çıkan bu sonuç, ölçeğin yüksek düzeyde geçerli ve güvenilir olduğu sonucunu ortaya koymaktadır. İstatistik ölçüm sürecinde her iki öğrencinin aldıkları puanlar, normallik dağılım testine tabi tutulmuş ve çıkan sonucun normal dağılım göstermediği anlaşılmıştır. Bu sonuç istatistik ölçümde parametrik olmayan testlerin uygulanması gerektiğini göstermektedir. Normallik dağılımından elde edilen veriler ışığında, öğrencilerin performans puanlarının karşılaştırılması için

Mann Whitney-U testi uygulanması düşünülmüştür. Yapılan “U” testi ölçümleri, her iki öğrencinin her iki parça için sergilediği dört farklı performansı değerlendirme altına almıştır. Ölçüm süreci sonunda, öğrenci performanslarına uygulanan “U” testi sonuçları tablolaştırılarak yorumlanmıştır. Çalışma için yapılan tüm istatistik işlemlerde SPSS 11,5 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde, her iki öğrenciyle yapılan çalışmada elde edilen verilerin, istatistik değerlendirme sonrasında ortaya çıkan sonuçları değerlendirilmektedir. Öğrencilerin ilk parça için yapılan ilk çalma ve son çalma sürecinden aldıkları puanlar, ikinci parça için yapılan ilk çalma ve son çalma sürecinden aldıkları puanlar ve bu puanlara ait istatistiksel “U” testi ölçüm sonuçları, ayrı ayrı tablolaştırılarak yorumlanmıştır.

Tablo 1 Öğrencilerin İlk Parçadan Aldıkları Puanların Dağılımı

Basamaklar	Puan	Öğrenci 1		Öğrenci 2	
		Deşifre	Çalışma sonrası	Deşifre	Çalışma sonrası
Sesleri doğru çalma	30	25,59	27,53	17,84	23,42
Bütünlük (tempo devamlılığı)	20	5,75	16,50	2,25	11,25
Nota değerlerini doğru çalma	15	15	15	13,62	13,62
İki el eşgüdümü (uyumluluk)	15	13,12	15	13,12	15
Teknik	10	7,75	8,2	5,75	9,1
Eseri temposunda çalma	10	0	8	0	5
Toplam	100	67,21	90,23	52,58	77,39

Tablo 1’de yer alan veriler incelendiğinde, öğrencilerin deşifre ve çalışma sonrası performanslarında hissedilir bir artış olduğu görülmektedir. Normal bir dağılım olan bu artışın, eseri yarım saat içerisinde düzenli olarak çalışmaya bağlı gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Diğer yandan her iki öğrencinin deşifre aşamasında eseri temposunda çalma ve duraksamadan çalma (bütünlük) basamaklarında problem yaşadığı görülmüştür. Bu durum deşifre aşamasında olması muhtemel bir durum olduğu için dikkate alınmamıştır. Öğrencilerin birbiri arasındaki puan dağılımına bakıldığında, birinci öğrencinin hemen her basmakta ve her değerlendirme sonrasında ikinci öğrenciden başarılı olduğu görülebilmektedir. Nota değerlerini doğru çalma ve iki el eşgüdümü haricinde tüm basmalarda birinci öğrenci daha başarılı bir grafik çizmektedir. İlk çalma sürecinde 14,63 puanlık, son çalma sürecinde ise 12,84 puanlık bir fark oluşmuştur. Oluşan farkın son çalma sürecinde çok az düşmesi yarım saatlik çalışmanın etkisiyle gerçekleşmiştir. Fakat her iki ölçümde de piyano dersine ve piyano çalışma kavramına olumlu yaklaşan öğrencinin, daha başarılı olduğu görülmektedir.

Tablo 2 Öğrencilerin İkinci Parçadan Aldıkları Puanların Dağılımı

Basamaklar	Puan	Öğrenci 1		Öğrenci 2	
		Deşifre	Çalışma sonrası	Deşifre	Çalışma sonrası
Sesleri doğru çalma	30	23,59	26,25	18,84	22,42
Bütünlük (tempo devamlılığı)	20	5,25	15,50	3,25	12,25
Nota değerlerini doğru çalma	15	15	15	11,85	15
İki el eşgüdümü (uyumluluk)	15	12,35	14,25	12,25	13,25
Teknik	10	7,75	9,1	6,75	8
Eseri temposunda çalma	10	0	8	0	5
Toplam	100	63,94	88,10	52,94	75,92

Tablo 2 incelendiğinde öğrencilerin ikinci parçadan aldıkları puan dağılımlarının tablo 1’de yer alan verilerle benzerlikler taşıdığı görülmektedir. Her iki öğrenci de bütünlük ve eseri temposunda çalma konusunda ilk değerlendirmelerde sıkıntılar yaşamıştır. Fakat yine ilk parçada olduğu gibi birinci öğrenci ve ikinci öğrenci arasında belirgin bir fark olduğu görülebilmektedir. İlk çalma sürecinde 11 puanlık, son çalma sürecinde ise 13,18 puanlık bir eğilim gerçekleştiği ve bu eğilimin birinci öğrenci yönünde olduğu hissedilmektedir. Öğrencilerin gerek birinci parçada, gerekse ikinci parçada gösterdikleri performans ve aldıkları puanlar, geliştirdikleri olumlu ve olumsuz tutumların devamlılığı niteliğindedir.

Tablo 3 Öğrencilerin Aldıkları Puanlara Yönelik “U” Testi Ölçüm Sonuçları

Eser	Grup	\bar{X}	Ölçüm	Sıra Ort.	U	p
1. Parça	1. Öğrenci	2,00	İlk çalma	59,89	,000	,317
	2. Öğrenci	1,00	Son çalma	83,81		
2. Parça	1. Öğrenci	2,00	İlk çalma	58,44		
	2. Öğrenci	1,00	Son çalma	82,81		

Öğrencilerin aldıkları puanların istatistik değerlendirmesi sonucu ortaya çıkan dağılımı gösteren tablo 3’e göre, uygulama sürecinde yer alan her iki parça da anlamlı eğilimler gerçekleşmiştir. Tabloda yer alan sıra ortalamaları incelendiğinde her iki öğrencinin ilk çalma ile son çalma performanslarının belirgin bir şekilde arttığı anlaşılmaktadır. Öğrencilerin genel ve ortak başarı durumlarının dağılımını simgeleyen sıra ortalamasına göre öğrenciler, ilk çalma süreçlerinde 59,89 ve 58,44 düzeyinde başarılı olurken, son çalma sürecinde bu başarıları 83,81 ve 82,81 düzeyinde gerçekleştirmiştir. Bu durum öğrencilerin her ikisinin de kendi içerisinde son çalma sürecinde, ilk çalmaya göre artış gösterdiğine işaret etmektedir. Öğrencilerin gösterdiği performans artışının deşifreden çalışmaya fark ettiği düşünülürse, sıra ortalamasının beklenen sonucu verdiği söylenilebilir.

Öğrencilerin gösterdiği performansın birbiri arasındaki karşılaştırılmasında dikkate alınan ortalama (\bar{X}) dağılımının her iki parçada da birinci öğrenci yönünde gerçekleştiği görülmektedir. Ortalama dağılımında birinci öğrenci yönünde 2,00, ikinci öğrenci yönünde 1,00 düzeyinde gerçekleşen sonucun, birinci öğrencinin daha başarılı olduğu sonucunu ortaya çıkardığını söylemek mümkündür. Diğer yandan öğrenciler arası ölçüm sonuçlarının $p < ,05$ düzeyine göre anlamlı bir eğilim gösterdiği ($U = ,000$) görülmektedir. Oluşan anlamlı fark ve bu anlamlı farkın ortalama dağılımına göre birinci öğrenci yönünde eğilim göstermesi, her iki parçada birinci öğrencinin daha başarılı bir performans sergilediğini göstermektedir. İstatistik ölçüm sonuçları ve başarı puanları dikkate alındığında, öğrencilerin piyano çalmaya karşı gösterdikleri olumlu ve olumsuz tutumların başarı üzerinde belli oranda etkili olduğu söylenilebilir.

Deneme sürecinde birlikte çalışılan öğrencilerden her iki çalışmada elde edilen verilerin, çalışma kapsamında geçerliliğini koruduğu ve elde edilen durumun tesadüf yada başka bir etkene bağlı gelişmediği sonucuna ulaşmak için, öğrencilerin uygulamanın yapıldığı döneme ait ders notları da incelenmiştir. Bu inceleme sonucu, her ikisi de anaçalgı keman öğrencisi olan öğrencilerin piyano ve bireysel çalgı (keman) notları deneysel çalışmanın sonuçlarıyla karşılaştırılmaktadır. Öğrenciler 2008 – 2009 güz döneminde piyano dersinden farklı yönde notlar almıştır. Birinci öğrenci AA notu ile dönemi bitirirken, ikinci öğrenci CB notu ile dönemi tamamlamıştır. Bu durum deneysel çalışmada ortaya çıkan durumun bir benzeri şeklinde yorumlanabilir. Dolayısıyla öğrencilerin piyano dersine yönelik tutumlarının sadece çalışmaya özgü değil, genel bir etkileşim içerisinde gerçekleştiği görülmektedir. Diğer yandan öğrencilerin kendi bireysel çalgılarında AA ve BA notları ile birbirine oldukça yakın bir başarı grafiği çizdiği tespit edilmiştir. Yapılan inceleme her iki öğrencinin keman çalgısına olan tutumlarının, benzer boyutta ve olumlu düzeyde gerçekleştiği, fakat piyano çalgısına olan tutumlarının farklılaştığı anlaşılmıştır. Yapılan deneysel uygulama ile öğrencilerin genel eğilimleri, birbiriyle çok yakın benzerlikler taşımaktadır.

Tablo 4 Öğrencilerin Tutum Ölçeğine Verdikleri Cevaplara Yönelik Sonuçlar

	Tamamen Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Hiç Katılmıyorum
1.Piyano dersi müzikal gelişimim için gereklidir.	%44,8	%37,9	%13,8	—	%3,4
2.Piyano dersinden keyif alıyorum.	%24,1	%37,9	%31	%6,9	—
3.Piyanoda etüt ve eserlere çalışmak her zaman hoşuma gider.	%6,9	%27,6	%41,4	%24,1	—
4.Piyano çalarken kendimi gevşek hissedirim.	%6,9	%27,6	%34,5	%31	—
5.Piyano eserlerini dinlemeyi severim.	%37,9	%37,9	%13,8	%6,9	%3,4
6.Piyano dersinde öğrendiklerimin yeterli olmadığını düşünüyorum.	%13,8	%20,7	%27,6	%34,5	%3,4
7.Piyano dersinde seçilen eserleri beğenirim.	—	%31	%34,5	%34,5	—
8.Piyano derslerinin uygulanış biçiminden memnunum.	—	%48,3	%27,6	%17,2	%6,9
9.Piyano çalışmak benim için çok zevklidir.	%13,8	%20,7	%51,7	%13,8	—
10.Piyano dersi en sevdiğim derstir	%6,9	%20,7	%20,7	%41,4	%10,3
11.Piyano derslerini sabırsızlıkla beklerim	%3,4	%17,2	%44,8	%20,7	%13,8

Tablo 4 incelendiğinde uygulamanın yapıldığı 2. sınıf öğrencilerinin sorulara verdiği cevapların orta, kısmen de ortanın üzerinde bir eğilim sergilediği anlaşılmaktadır. Birinci soruda oldukça yüksek düzeyde olumlu gerçekleşen sonuçlar, beşinci soruda da yaklaşık oranlarda gerçekleşmiştir. Diğer sorularda %30'lu ve %40'lu düzeylerde eğilimlerin gerçekleştiği ve bu eğilimlerinde sıklıkla “Katılıyorum”, “Kararsızım” ve “Katılmıyorum” seçeneklerinde yığılma gösterdiği anlaşılmaktadır. Hiç katılmıyorum seçeneğinde kayda değer bir yığılma olmaması, iki soruda yüksek düzeyde olumlu bir eğilim gerçekleşmesi ve diğer sorularında orta yada kısmen üst düzeylerde görünmesi, ölçüğü cevaplayan öğrencilerin piyano dersine yönelik ortanın üzerinde bir tutum sergilediği sonucunu desteklemektedir. Diğer yandan ölçüğü cevaplayan öğrencilerin, 2008 – 2009 güz yarıyılı piyano dersi ortalamaları değerlendirildiğinde, tutum ölçüğünde gösterdikleri eğilime atıfta bulunan bir not dağılımına sahip oldukları gözlenmiştir. Piyano dersi sınıf not ortalaması puan olarak 64 puana, harf notu ortalaması olarak da 2,56 ile CB notuna (2,50) denk gelmektedir. Puan olarak 100 puanlık sistem, ortalama olarak da 4'lük sistem düşünülürse, öğrencilerin piyano dersi not ortalamalarının ortanın üzerinde bir eğilime sahip olduğu söylenilebilir. Öğrenciler tutum ölçüğüne cevapladıkları dönemde, ölçekte sergiledikleri ortanın kısmen üzerindeki eğilimlerini, ders notu ortalamasında da sergilemiştir. Bu durum öğrencilerin piyano dersine yönelik tutumlarının, piyano not ortalamasıyla önemli ölçüde benzeştiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç

Piyano eğitimi sürecinde bireylerin piyano çalgısına olan yaklaşımları, piyano dersini yada piyano çalmayı benimsemesi, çalışma azmini, motivasyonu ve dolayısıyla başarıyı da doğrudan etkilemektedir. Bireyler günlük yaşantılarında olumsuz tepki verdikleri işleri yapmakta yada sorumlulukları yerine getirmekte isteksiz olabilirler. Bu isteksizlik yapılan işlerin yada ortaya koyulan performansların kalitesini etkilemektedir. Birey olumsuz bir tutumla yaklaştığında performansı da buna bağlı olarak zayıflayacaktır. Dolayısıyla performans kaybı yaşayan bireyin başarı düzeyi de düşme eğilimi gösterecektir. Piyano eğitiminde de benzer bir biçimde isteksiz öğrenciler yada piyanoya karşı olumsuz bir tavır içerisinde olan öğrenciler, doğal olarak başarı grafiklerinde bir düşüş yaşarlar.

Yapılan çalışmada örneklem grubu olarak seçilen 2. sınıf öğrencilerinin ve deneysel çalışma için seçilen iki öğrencinin piyano dersine yönelik tutumları, çalma becerilerini önemli ölçüde etkilemiştir. Geliştirilen tutum ölçüğü uygulaması sonucunda öğrencilerin ortaya koyduğu eğilim, ortanın kısmen üzerinde gerçekleşmiştir. Elde edilen bu sonucun, ölçüğüne cevaplanması ile ilgili bir sapma gerçekleştirileceği düşüncesiyle, çıkan sonucun öğrencilerin aynı dönem piyano dersi not ortalamaları ile karşılaştırılması düşünülmüştür. Yapılan karşılaştırmada öğrencilerin ölçüğü cevaplarken sergiledikleri tutumun, not ortalamasında da benzer biçimde yer aldığı gözlenmiştir. Piyano dersine yönelik ortanın kısmen üzerinde bir tutum geliştiren öğrencilerin, aynı dönem not ortalamaları da ortanın kısmen üzerindedir. Dolayısıyla ölçüğü cevaplayan öğrencilerin hem verdikleri cevaplar, hem de aldıkları notlar, piyano dersine yönelik tutumlarını büyük çapta ortaya koymaktadır. Bu durum 2. sınıf öğrencilerinin piyano dersine yönelik tutumlarının piyano performanslarını ve başarılarını belirlemede etkili olabileceği sonucunu karşımıza çıkarmaktadır.

Tutum ölçeğinde elde edilen sonuçların, bireysel anlamda sağlamlasının yapıldığı deneysel çalışmada, cevaplar içerisinde olumlu ve olumsuz yüzdeler dağılımı büyük çapta temsil eden iki öğrenci belirlenerek uygulama sürecine geçilmiştir. Deneysel uygulama sürecinde elde edilen verilerin, ölçek ve not ortalaması karşılaştırılması aşamasında oluşan sonuçlara yakın olduğu gözlenmiştir. Gerek ilk çalma, gerekse son çalma ölçümlerinde olumlu tutuma sahip öğrencinin daha başarılı bir grafik çizdiği görülmüştür. Birinci öğrenci olarak adlandırılan bu öğrencinin, diğer öğrenciye oranla daha etkili bir performans sergilediği anlaşılmaktadır. Piyano eğitimine yönelik olumlu tutuma sahip öğrencinin daha başarılı olduğu, diğer öğrencinin de birinci öğrenciye göre daha düşük puan aldığı gözlenmektedir. Bu iki öğrenci arasında oluşan puan dağılımı ve istatistiksel anlamlılık, olumlu yada olumsuz tutumların belirleyici rol oynadığı sonucunu ortaya koymuştur. İstatistiksel ölçüm sonuçları ve öğrencilerin piyano ve bireysel çalgı notları arasındaki karşılaştırma sonucu da benzer sonuçları işaret etmektedir. Öğrencilerin gerek ölçeğe verdikleri cevaplar, gerek uygulamada gösterdikleri performanslar, gerekse not durumları ortaya çıkan tutumların ve piyano çalma başarısına etkilerinin, gerçek değerler olduğu sonucunu desteklemektedir.

Piyano dersine yönelik tutumların performansla ilişkisinin belirlenmeye çalışıldığı uygulamada, öğrencilerin ölçeğe verdikleri cevapların tesadüf yada ortam gereği olmadığı belirlenmesi sebebiyle, iki yönlü bir çalışma yürütülmüştür. Yapılan ilk tutum ölçeği uygulaması ve elde edilen sonuçların ders ortalamasıyla karşılaştırılması yeterli görülmediği için, seçilen iki öğrenci üzerinde deneysel uygulama yapılmıştır. Tüm bu süreçlerin sonunda yapılan karşılaştırma ve değerlendirmeler öğrencilerin piyano dersine, piyano çalmaya, piyano çalışmaya olan tutumlarının, piyano çalma becerileri ve performanslarına doğrudan etki ettiği görülmüştür.

Piyano eğitimi alan bireylerin piyano çalgısına olan yaklaşımları ve piyanoya yönelik tutumları, akademik başarı grafiğinde önemli bir etkidir. Bu etken bireylerin piyano çalmaya istekli olmaları yada ondan kaçmaları sonucunu doğuracak ve motivasyonu etkileyerek başarıya etki edecektir. Zira her hangi bir müzikal performansın iyi icra edilmesi, icracının motivasyonu, isteği ve azmi ile doğru orantılıdır. Bu sebeple piyano eğitimi sürecinde öğrencilerin piyano çalgısına karşı geliştirdikleri yaklaşımlar ve tutumlar, belli dönemlerde irdelenmeli ve olumsuz tutum geliştirilmiş olan öğrencilerin yaklaşımlarının düzeltilmesi sağlanmalıdır. Öğrencilerin geliştirebilecekleri olumsuz tutumların sebeplerinin belirlenmesi ve gerekli rehberliğin sağlanarak öğrencilerin motive edilmesinde, piyano eğitimcilerinin rolü oldukça önemlidir. Eğitimciler mümkün olan her durumda bu gibi öğrencilere rehberlik ederek, onların olumlu tutumlar geliştirmesine yardımcı olmalıdır. Öğrencilerin çalışma ortamlarını ayarlaması ve çalışma planını doğru yapmasından daha çok eğitimcilerin rehberliği esastır. Olumlu motivasyonun sağlanması ve başarının artırılmasında öğrencilere nasıl çalışmaları gerektiği ve bu çalışmalar neticesinde ne kazanacakları öğretilmelidir. Planlı çalışması sağlanan ve nasıl çalışması gerektiğini bilen öğrenciler hem başarı açısından, hem motivasyon açısından, hem de olumlu yaklaşımları açısından gelişme kaydedecektir.

Kaynakça

- Arslan, A. (2008). **Öğretmen Adaylarının Bilgisayar Destekli Eğitim Yapmaya Yönelik Tutumları İle Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişki**, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 7(24), 101-109, www.esosder.org
- Büyüköztürk, Ş. (2001). **DeneySEL Desenler, Öntest – Sontest Kontrol Grubu Desen ve Veri Analizi**, Ankara, PegemA Yayıncılık.
- Büyüköztürk, Ş. (2004). **Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı**, Ankara, PegemA Yayıncılık.
- Canakay, E. U. (2006). **Müzik Teorisi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği Geliştirme**, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu, 26-28 Nisan, Pamukkale Üniversitesi Eğitim. Fakültesi, Denizli.
- Çakıroğlu, A. (2007). **Üstbiliş**, Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi (TSA), 11(2), 21-27.
- EkteM, I. S. (2007). **İlköğretim 5. Sınıf Matematik Dersinde Uygulanan Yürütücü Biliş Stratejilerinin Öğrenci Eriş ve Tutumlarına Etkisi**, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Gelen, İ. (2004). **Bilişsel Farkındalık Stratejilerinin Türkçe Dersine İlişkin Tutum, Okuduğunu Anlama ve Kalıcılığa Etkisi**, 13. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Malatya.
- Hargreaves, D. J., Purves, R. M., Welch, G. F., Marshall N. A. (2007). **Developing Identities and Attitudes in Musicians and Classroom Music Teachers**, British Journal of Educational Psychology, 77, 665-682.
- Kan, A., Akbaş, A. (2005). **Lise Öğrencilerinin Kimya Dersine Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirme Çalışması**, Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1(2), 227-237.
- Kılıç, I. (2006). **Agsl Öğrencilerinin Piyano Derslerindeki Başarı Durumlarının Değerlendirilmesi**, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu, 26-28 Nisan, Pamukkale Üniversitesi. Eğitim. Fakültesi, Denizli.
- Kostka, M. J. (2002), **Practice Expectations and Attitudes: A Survey of College-Level Music Teachers and Students**, Journal of Research in Music Education, 50(2), 145-154.
- Özmenteş, S., Özmenteş, G. (2009). **Çalgı Çalışmaya İlişkin Tutum, Bireysel Özellikler ve Performans Düzeyi İlişkileri**, Kastamonu Eğitim Dergisi, 17(1), 353-360.
- Özsoy, G. (2008). **Üstbiliş**, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(4), 713-740.
- Öztürk, B., Kısaç, İ. (2003). **Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi** (Ed. Binnur Yeşilyaprak), Ankara, PegemA Yayıncılık.
- Senemoğlu, N. (2005). **Gelişim Öğrenme ve Öğretim**, Ankara, Gazi Kitabevi.
- Subaşı, G. (2003). **Gelişim ve Öğrenme** (Ed. Ayten Ulusoy), Ankara, Anı Yayıncılık.
- Sümbül, A. M., Tüfekçi, S., Kocaman, Y., Arı, M. A., Karagözlü, M. (1998). **Üniversite Öğrencilerinin Çalışma Alışkanlıklarının Bazı Değişkenler Açısından Karşılaştırılması**, 7. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 9-11 Eylül, Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Konya
- Swanwick, K., Lawson, D. (1999), **Authentic Music and its Effect of Attitudes and Musical Development of Secondary School Students**, Music Education Research, 1(1), 47 – 60.
- Tufan, E., Güdek, B. (2008). **Müzik Öğretmenliği Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi**, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(1), 25-40.
- Uzun, N., Sağlam, N. (2006). **Orta Öğretim Öğrencileri İçin Çevresel Tutum Ölçeği Geliştirme ve Geçerliliği**, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 30, 240-250.
- Yayla, H. E. (2006). **Güç ve Yetki İlişkilerinin Muhasebe Bilgisi Kararları Üzerindeki Etkisi: Türkiye'deki Özel Hastaneler Üzerine Yapısal Bir Model Önerisi**, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

EFFECT OF METACOGNITION BASED INDIVIDUAL ATTITUDES TO PIANO PLAYING SUCCESS

M. Kayhan KURTULDU*

Abstract

Individual's approaches to playing and practicing in piano education, is one of the element that effect level of success. Unwillingness and negative attitudes of individuals to the piano playing, is an important impediment over the success. In these study effects of the attitudes of piano students over the level of success in piano education has been studied. In the study, success level of two students taking piano education and have different positive and negative attitudes to piano playing have determined by the test – retest technical. Before the experimental process a short attitude scale has applied to sample group that they take into assessment and achieved results have compared with piano class points taken by the students. Two students that have different attitudes have selected by the short attitude scale contains basic views about piano education. With these determined students experimental applications and evaluations have been made in different time period by test retest strategy. Achieved results at the end of the evaluation process have been achieved from statistically measurement. At the end of the comparative statistically measurements, it has determined that individual attitudes have an important role in piano education.

Key Words: Metacognition attitude, piano, piano training

* Assist. Prof. Dr.; Karadeniz Technical University Fatih Faculty of Education Department of Music Education Söğütlü/Trabzon